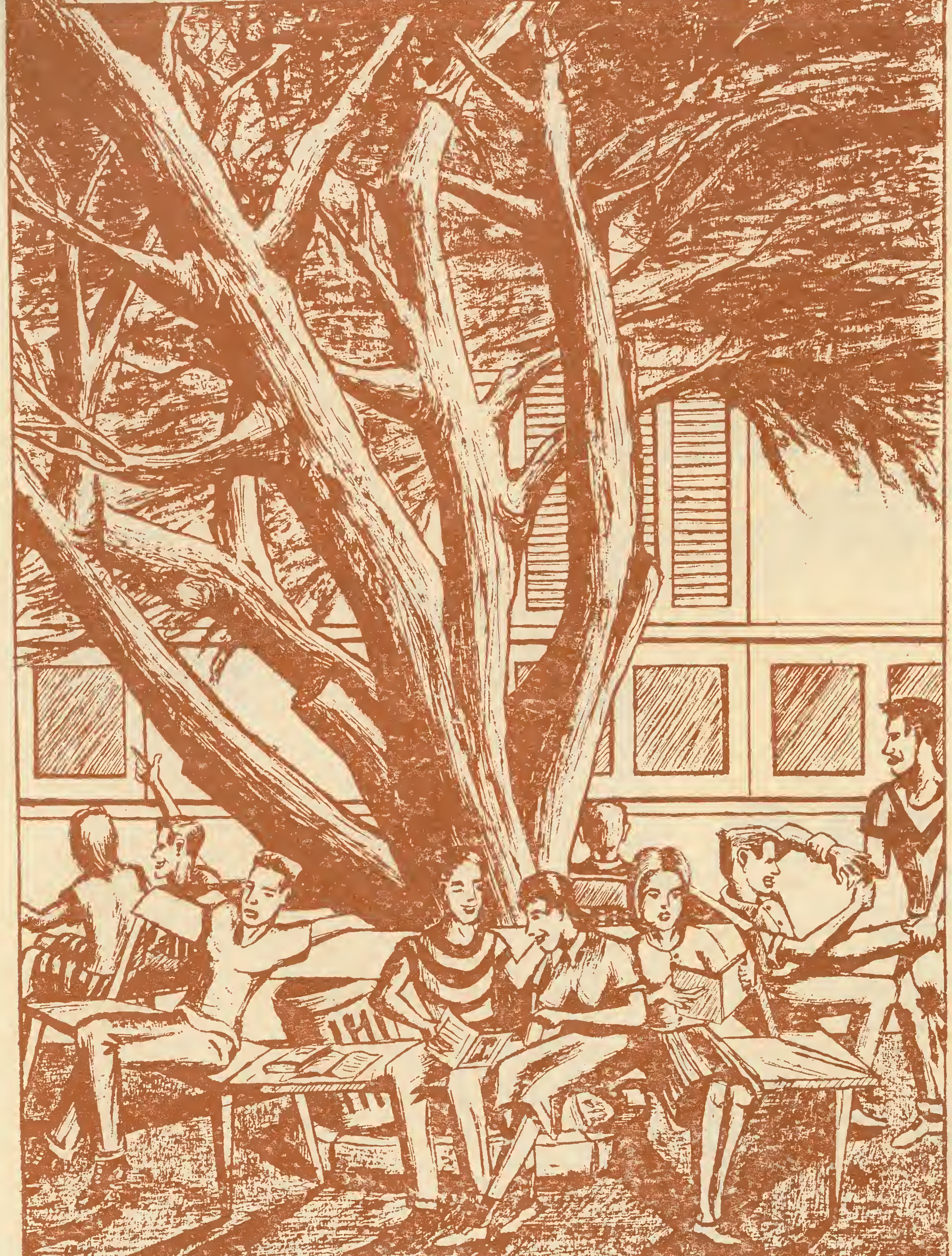
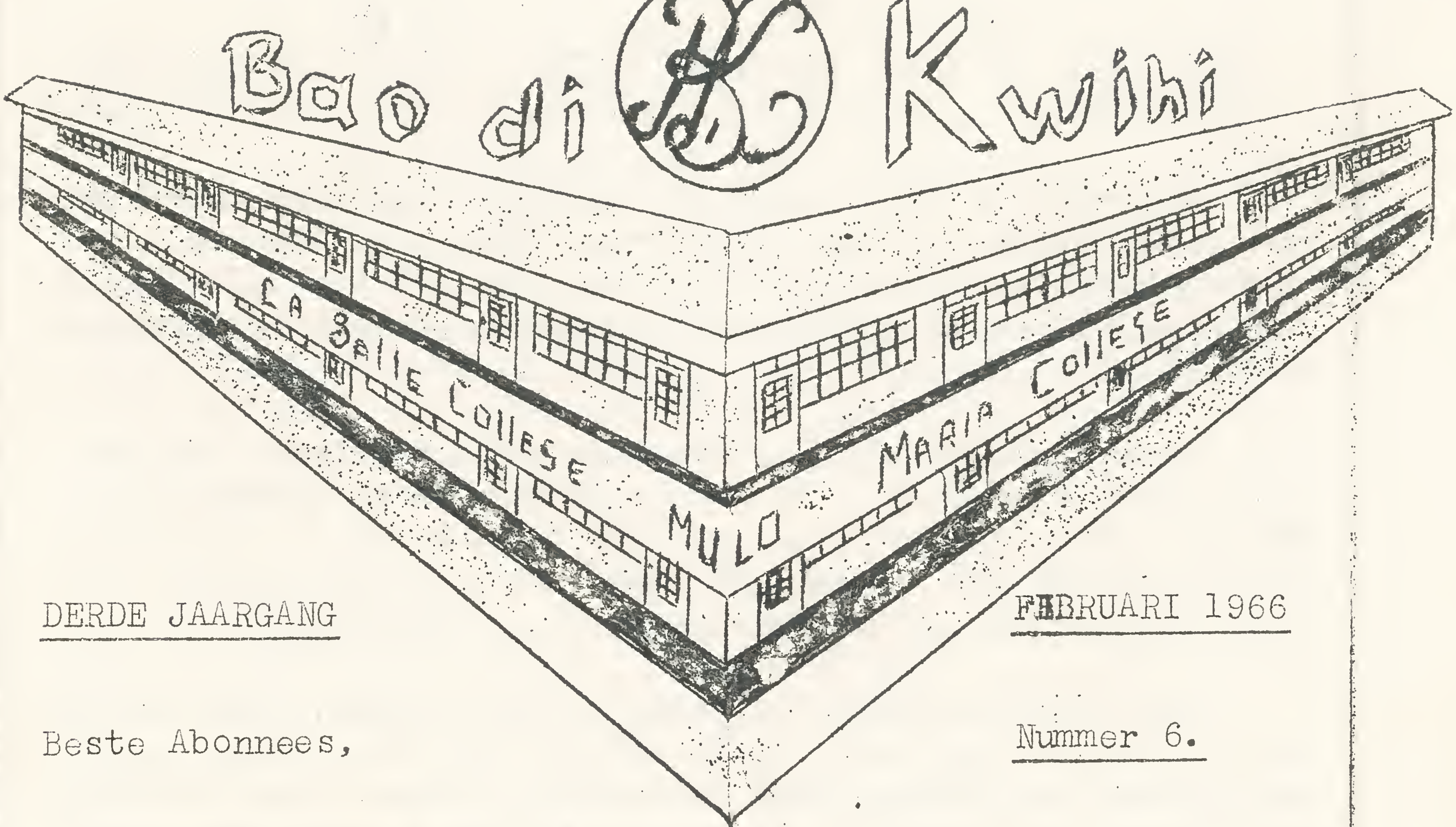
LA SALLE COLLEGE & MARIA COLLEGE

Bao di Kwihi

ARUBA R.K. MULO SCHOLEN NED. ANT.

DERDE JAARGANG

FEBRUARI 1966

Nummer 6.

Beste Abonnees,

Ziezo "Carnaval" is weer voorbij. Aan feesten etc. is voorlopig een eind gekomen en. .. meteen zitten we weer in een serieuze tijd, niet alleen wat de v a s t e n betreft, maar onze tiende klassers zullen over 8 weken volop in hun schriftelijk examen zitten. Wij wensen STERKTE en SUCCES.

Op de volgende bladzijde (bl. 2) breekt één van onze trouwe lezers een lans voor de ARMEN op ons eiland en levert daarbij een goedbedoelde kritiek op "het geschenk voor Prinses Beatrix en Claus van Amsberg". Graag wil de redaktie vóór je dat artikel leest (Por el amor de Dios), het volgende opmerken: Het koninklijk Paar heeft ondertussen ZELF bepaald, dat de opbrengst voor dit geschenk besteed zal worden voor DE GEHANDICAPTE KINDEREN VAN DE ANTILLEN..... (pa muchanan mancaron), zoals dat ook zal gebeuren in de andere rijksdelen. Dit is wel een heel erg mooi gebaar van het Koninklijk Paar en we hopen dat, niettegenstaande die goedbedoelde kritiek het bedrag tóch nog zal groeien tot het welzijn van ONZE KINDEREN, DIE NIET GEZEGEND ZIJN MET EEN GEZOND LICHAAM....

POR EL AMOR DE DJOS

Iedereen is blij, waar je ook komt; iedereen praat over het huwelijk van Prinses Beatrix en Claus van Amsberg. Iedereen heeft er belangstelling voor. En ze zijn zelfs begonnen met geld op te halen voor een geschenk voor het Koninklijk Paar.

Maar toch is er een groep hier op het eiland, die er zelfs geen tijd voor om hierover na te denken; die hebben belangrijker dingen om over te peinzen... vol vrees denken ze aan wat de volgende dag voor hen zal brengen .... Door de meesten van ons worden deze.... vergeten.

Het zijn de ARMEN. Ja, hier op ons eiland, zijn er heel wat die hulp, veel hulp nodig hebben. Op alle gebied komen ze te kort: ze hebben niet voldoende te eten, niet voldoende kleren, en vooral de kinderen zijn er de dupe van, want die kunnen zelfs niet naar school.....

"AMICAL" doet zijn uiterste best om dit probleem hier op Aruba op te lossen, maar och, we weten, dat de belangstelling hiervoor nog lang niet groot genoeg is, ik bedoel daadwerkelijke belangstelling.....

Goed, het is prachtig als we een geschenk willen geven aan het Koninklijk Paar, maar laten we dan éérst onze armen helpen; .... die hebben het ook veel harder nodig! Toen onze Koningin en Prins op Aruba kwamen was het groot feest en de regering heeft véél geld gebruikt om het eiland te versieren Prachtig, maar wat hadden ze allemaal voor de armen kunnen doen met ditzelfde geld....het zou méér waarde gehad hebben! (Zou de Koningin dit ook niet een reuze-idee gevonden hebben? (Red.) ....Of is dit alléén maar een zaak voor onze Priesters en Frère's????? De beste versiering van het eiland zou volgens mij geweest zijn: de armoede opruimen....

Als men de armen helpt, dan wordt je naam niet ergens hier op de wereld in een groot boek geschreven; je wordt niet gevierd omdat je een goede daad hebt verricht, maar wél zul je je beloning ontvangen bij de Goede Vader Daarboven. God, die alles ziet, die zal je betalen..... Daarom zegt een arme altijd: "Una limosna por el amor de Dios".

Je leest vaak in de kranten dat er weer zo of zoveel duizenden guldens gevraagd of gegeven worden voor een of ander hotel of iets dergelijks, maar hoe dikwijls lees je: "Geld, of hulp gevraagd voor de ... armen? En dan is Aruba nog maar zo klein, hoe zal dat dan wel zijn in andere delen van de grote wereld?

Laat ons eens denken aan al diegenen, die echt veel zorgen hebben, die b a n g zijn voor de dag van morgen...... Kun je zélf niet helpen, bid dan tenminste voor hen, en bid dat er meer mensen zullen inzien, dát ze moeten helpen.

"Een Barmhartige Lasalliaan"

IN NEDERLAND WERD EEN ACTIE GEHOUDEN "TEGEN DE HONGER"
IN I N D I A . . , IN KORTE TIJD WAS HET RESULTAAT :
18 MILJOEN GULDEN (18.000.000). DIT IS f. 1.50 PER PERSOON.

De hele wereld leeft en werkt mee, want in India leven miljoenen mensen aan de rand van de hongerdood.

Zo langzamerhand begint men te denken aan de "medemens" in nood! En men HELPT!

Wij hebben onze priesterstudent PAUL RAJ, die we willen helpen om zijn ideaal te verwezenlijken.

Helpen we WERKELIJK ? En denken we eraan dat ook AMICAL weer op ons rekent?????

MONCHI KETU

pa J.L. Perez.

Aki na mundu, morto di "Monchi Ketu" no a causa ningun impresion. Ningun hende lo por conta bo, ken "Monchi Ketu" tabata, con el a biba ni kiko por a causa su morto.
Su curazon por a faya, su forza por a para caba, of su curpa a sucumbi bao di un peso pisá... ken sa?
Podiser el a pasa hamber te muri.

Si un cabay di carga kizas a cai muri, hendenan lo a demostra mas interes, noticíanan lo a sali den corantnan, cantidad di buscado di redu lo a sali core yega e luga di tur skina pa mira e morto, y busca saca afo kiko por a pasa.
Pero ni e cabay di carga no por a ricibi e distincion aki, ya cu tin asina tantu miyon di cabau na mundu cu tin hende.

"Monchi" a biba ketu y a muri ketu, manera un sombra el a pasa riba car'i mundu.

Ni u salu han a pasa ni bati kelki dia di su circumsiciom. Dia di su confirmacion ni un discurso elocuente a sali for di su boca, henter su bida largu el a biba manera un pipita di santu insignificante cant'i awa, meimei di miyonnan di su clase, y ora bientu a suplé bente na otro banda di lamañ, ningun hende a ripara. Den su bida su lastro di pia no a keda marcá den e lodo muha, despuesdi su morto bientu a supla e pida palu cu tabata sirbi como marca,

for di e monton di tera, te cu e casá di e cobadó di graf a haye y a use pa cende candela pa herebe un weá'i awa. I awor, tres dia despues di su morto, ni e mes cobadó di buracu no por bisa bo unda "Monchi" ta dera". Si "Monchi" nasko tabatin un piedra i graf, un arqueologo di un siglo despues, kizas lo por a haya y e nomber di "Monchi Ketu" lo por a ser tendi talbez den mundu.

E tabata solamente un sombra, ningun impresion di su imagen el a laga den su bida mescos na su morto.

Ningun herencia el a laga tras, ni ningun heredero, so e tabata den su bida mescos na su morto.

Si no tabata pa e boroto en mundu, algun hende por a tende kizas, con "Monchi" su wesunan a keha bao di peso di su carga, si no tabata pa intensidad di mundu su lucha, algun hende lo por a haya tempu pa ripara con "Monchi", cu a lo menos tabata hende mescos cu tur otro, tabata camna ariba bao, cu su wowonan morto manera un candela paga, y cu mehianan hundi di miedu, y con, ni ora cu e no tabatin nada riba su lomba carga mes, su cabez tabata colga, cara abao na tera, manera un hende cu na bida caba tabata camna busca un buracu pa dera su curpa.

Si tabatin un poco hende manera tin cabay di carga na mundu, algun hende lo por a jega puntra, kiko a pasa cu "Monchi". Ora cu nan a hiba "Monchi" hospital, su pida luga den bodega den un cas no a keda bashi, pasobra tabatin basta otro mescos cuno cu tabata spera e momento jega pa e sali pa nan por haja luga. Ora cu nan hebe morto hospital riba un cot den un cas di morto, binti otro tabata spera pa e sali pa nan por haja luga. Kon sa cuanto no ta spera caba pa sake di ey' fo pa haja luga. Ketu el a nace den mundu, ketu el a bita, ketu el a muri, i ainda mas ketu nan a dere.

....

Pero no asina den e otro mundu. Aja morto di "Monchi" a causa gran sensacion. Clarin di Mesia a resoná i penetrá te den di siete Cielu. "Monchi Ketu" a muri!! Angelnan di mas po-

deroso, cu halanan hanchu tabata bulando bai bini proclamando un na otro cu "Monchi" lo parce pronto dilanti Gran Corte Supremo. Paraiso Celestial tabata vibra di regociho i alegría. "Monchi Ketu" paki, "Monchi Ketu" paja... . Gloria pa "Monchi Ketu". Serafinan chikitu i delicado, cu wowonan resplandeciente i halanan borda cu hilonan di oro di alegria tabata core rondo di "Monchi" riba nan sapatunan di color di plata.

Murmujo di nan halanan, sonido di e sapatitonan i e harimentu di contentu cu tabata brota for di e boca roos i frescu di angelitonan a penetra den tur cielo i alcanza e trono Excelso, asina cu Dios tambe a haja sa di jegada di "Monchi Ketu".

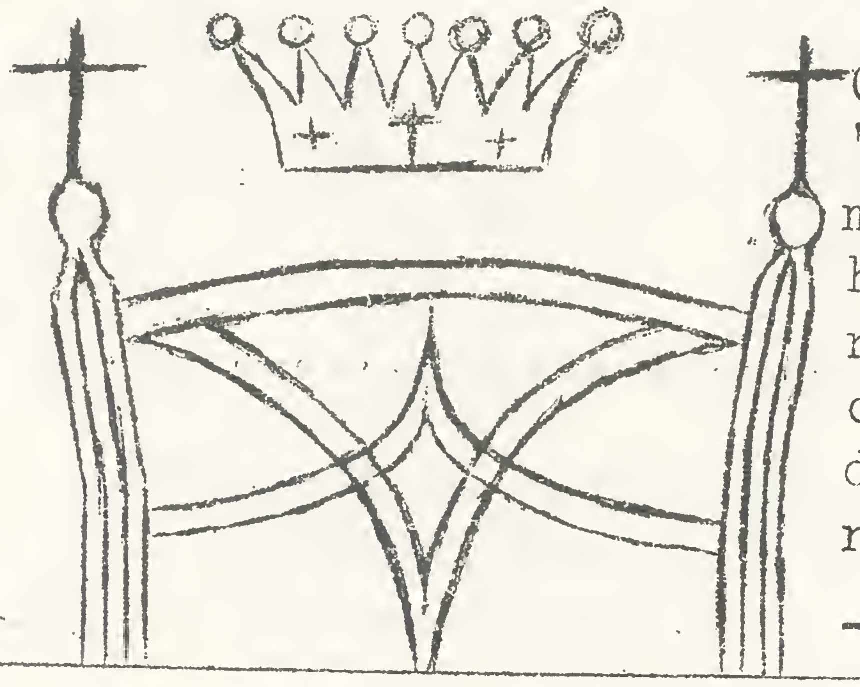
Tata Abraham a tuma su luga na porta di Cielu, su man drechi saca, den un cordial gesto di bonbini, mientras su cara di anciano tabata ilumina cu un sonrisa cla di un dulzura inmenso.

I kiko ta e sonido cu tin awor na Cielu?. . Ta un stul di rabu un stul di zoja di oro puro cu dos angel a lastra trece den Paraiso pa "Monchi".

I kiko ta e ráfaga di luz cu tin awor?.... Ta e corona di oro, dorna cu diamantenan di mas costoso cu nan a trede pa "Monchi"

"Con?" alma di e santunan un ta puntra otro; cu envidia y ni sikiera warda decision di e Huez Supremo?

Ay, e angelnan ta contesta, esey n' ta nada mas pa formalidad! Ni e fiscal lo haja algu di bisa contra "Monchi Ketu". E proceso lo no dura mas cu 5 minuut.....

Ora cu e angelitonan a tuma alma di "Monchi Ketu" den aire y toca un melodia dushi pe, ora cu Tata Abraham a sagudi su man, manera un conoci bieuw, ora cu el a haya tende cu un trono tabata ser prepara pe den Paraiso, cu un corona tabata spera pa coroné, (vervolg:bl. 8)

ONS SCHOOLAVONDJE

11 Februari. Onze schoolavond! Zoals alle andere schoolavonden zouden we ook deze keer dansen.

Ondanks de grote drukte, die op beide scholen voorafging werd het R. C. A. gebouw die avond toch niet zo erg druk bezocht. O, er waren wel meisjes en jongens genoeg, maar we kregen toch de indruk dat lang niet alle leerlingen van de 9de en 10de klassen van beide scholen tegenwoordig waren.

Het feest zou om half acht beginnen, maar het was over achten toen de voortreffelijke "teenersband" van de Trupialen een vrolijk lied inzette.

Nadat onze hoofdredakteur, Emile Herdé, iedereen een hartelijk welkom had toegeroepen, opende hij het feest met onze ijverigste redaktrice Olga Buckley. Na deze openingsdans verschenen meer paartjes op de vloer, maar de zaal bleef halfvol.......Tot de steelband inzette met zijn vrolijke opgewekte tonen. Men raakte op slag in de echte Carnavalsstemming. (Bijna) iedereen begon te zingen en te springen en we zagen zowaar ook enkele onderwijzers meehuppelen. Op de maat van de muziek natuurlijk!

Zuster Dorothea was in het begin van de avond even aanwezig, maar ging tamelijk vroeg naar huis. Jammer genoeg. Misschien had ze haar pupillen niet eens herkend als ze hen zo had zien "jumpen". Een onderwijzer van het M.C. werd zowaar door één van zijn leerlingen ten dans gevraagd! Dat had hij nooit durven dromen en zielsgelukkig leidde hij haar naar de dansvloer, waar hij bewees een uitstekende danspartner te zijn!

Ook zagen wij andere onderwijzers met leerlingen dansen,

van wie we beslist kunnen verzekeren niet door de dames te zijn gevraagd! Opvallend was het wel, dat er bijna geen leerkrachten van het L.S.C. aanwezig waren, terwijl die van het M.C. op een enkele na, present waren.

We rekten het feest tot over twaalven. "Nog één set met Los Principes" bedelde men. En daarna moest de steelband nog een opwindende set weggeven.

Het was tegen kwart voor één, toen de meisjes hun reeds wachtende ouders buiten opzochten. Een geslaagde schoolfuif was ten einde.
Hulde aan frère Gerardo, zuster Dorothea, frère Arnold, de band van de Trupialen, Los Principes en de steelband en aan iedereen die heeft meegewerkt om onze schoolfuif tot een aangename en onvergetelijke avond te maken.

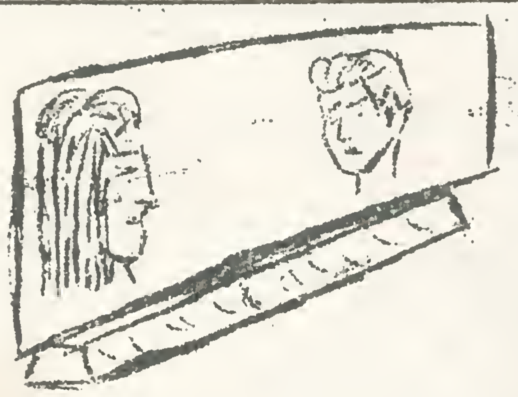
E. B. 10a M.C.

(vervolg "Monchi Ketu" van bl. 6)

cu nada Corte Supremo lo tin cu trece contra dje, ora cu el a mira i tende tur esaki, "Monchi" a bira mudu di terror, pió cu e tabata na mundu. Su curazon a faja..... E tabata sigur cu esaki mester ta un sonjo, of un kibocacion teribel. E tabata custuma cu e cosnan aki. Mas cu un biaha el a jega di sonja den mundu aya bao, cu e tabata camna piki placa abao, na monton monton, y ora el a lamta foi sonjo, e ta haya su mes mes mas pober cu nunca.

Mas cu un biaha algun hende a hera di hari cu ne y papia un palabra di cariño y despues bira lomba, lago keda, momento cu nan a ripara nan error.... Awo? Suerte' el a pensa den su mes. I e tabata para ey, su cabez abao, wowonan cera, spanta cu e sonjo lo desparce, y cu e lo hayé lamta den un cueba meimei di lagadishi cu santanero.........

(e ta sigui)

FILMSTER WORDEN

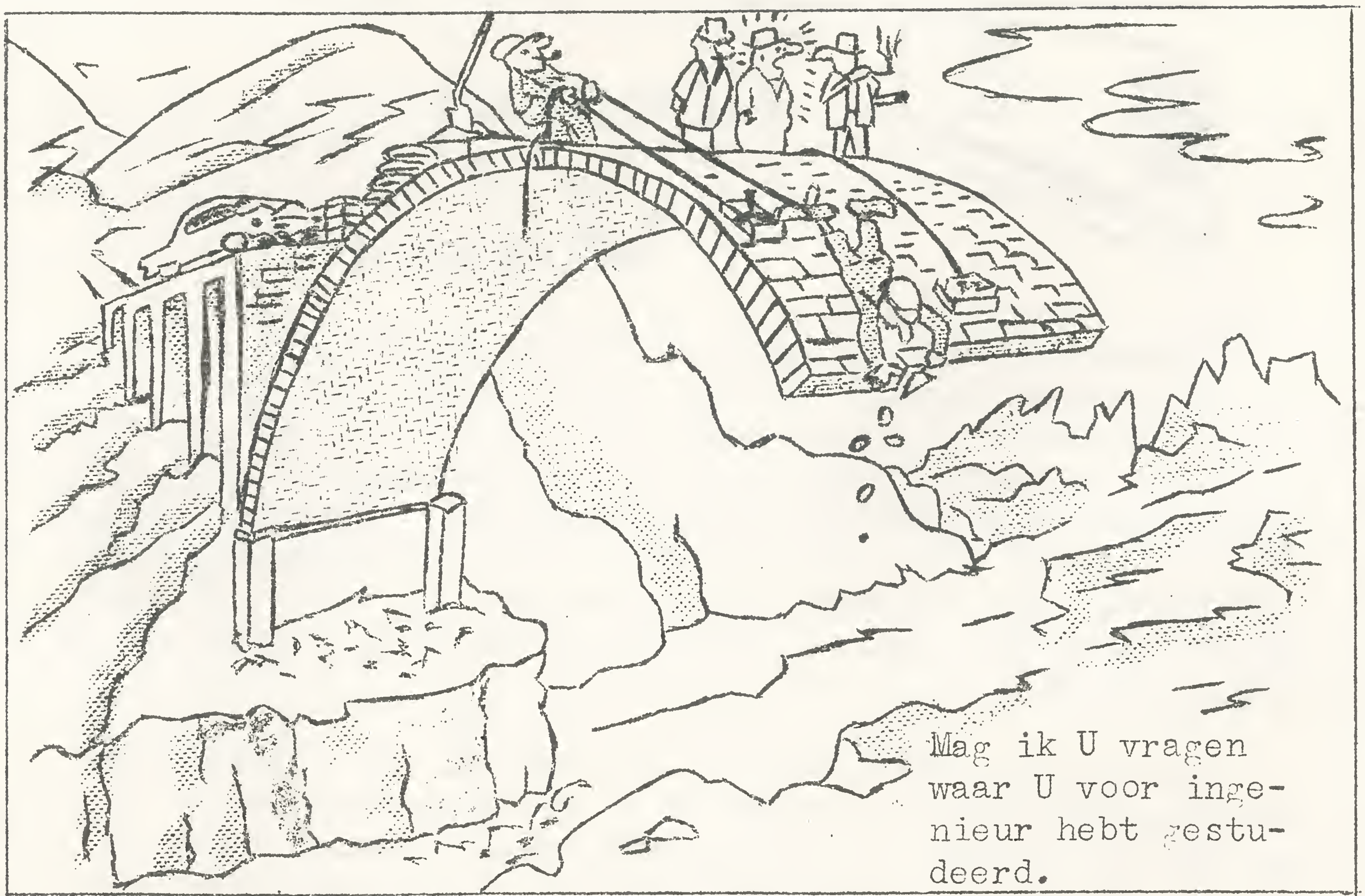
Laatst wandelde ik langs de beach. Het was een zonnige zaterdagmiddag. Terwijl ik daar in het witte zand liep, begon ik weer luchtkastelen te bouwen. Dat deed ik nu altijd als ik niets te doen had. Opeens dacht ik, hé wat zou het leuk zijn om filmster te worden! Ja, dat was net iets voor mij. Ik bedoel natuurlijk niet één van die kleine, niet beroemde filmsterretjes, maar een fameuze acteur. Ja, zo iemand als Paul Newmand, Charlton Heston of Gregory Peck. Zo'n acteur zou ik willen worden.

Een filmster die grote rollen krijgt. Een filmster die over de gehele wereld bekend is en die duizenden "fans" heeft. Dan zou ik wel drie of vier mensen moeten betalen om al de post te beantwoorden. En het geld? Oh, ik zou dan zoveel geld verdienen dat ik alles zou kunnen k open wat ik wil.

Eerst zou ik een huis bouwen van vijf à zes kamers. Met een grote tuin, een zwembad, twee garages enz. Twee garages? Ja, want ik koop twee auto's, één voor mijn dagelijkse werk, een "Ford Mustang", en één voor 's zondags, een Rolls Royce. Ook zou ik veel aandelen kopen, en een grote zaak oprichten, zodat wanneer ik oud ben, ik mijn schaapjes op het droge zal hebben. En, natuurlijk zal ik ook "Amical" helpen, met duizenden dollars.

En trouwen? Trouwen? Nee hoor! Trouwen doe ik niet. In ieder geval niet als ik filmster ben. Want zo'n leven leiden als Richard Burton en nog een paar van die venten, dat wil ik niet. Wel, "fun" hebben met al die meisjes uit Holliwood. Ja, dat wel; maar trouwen? Nee, in ieder geval voorlopig niet. Maar ja, dat zal ik later wel beslissen. Als ik <u>filmster</u> ben.

Mr. "BINBUSCÉ" L. S. C.

Mag ik U vragen
waar U voor inge-
nieur hebt gestu-
deerd.

BAR
Bent U klaar voor
de operatie.

JOURNAAL

31 januari: Een lekkere vrije middag ter ere van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Beatrix.

1 februari: Mevrouw Lopez-Henriquez viert haar verjaardag. Een hartelijk proficiat voor onze charmante Spaanse lerares.

8 februari: Wij horen het nieuws dat de vader van Zr. Aletta is overleden. Moge hij in vrede rusten.

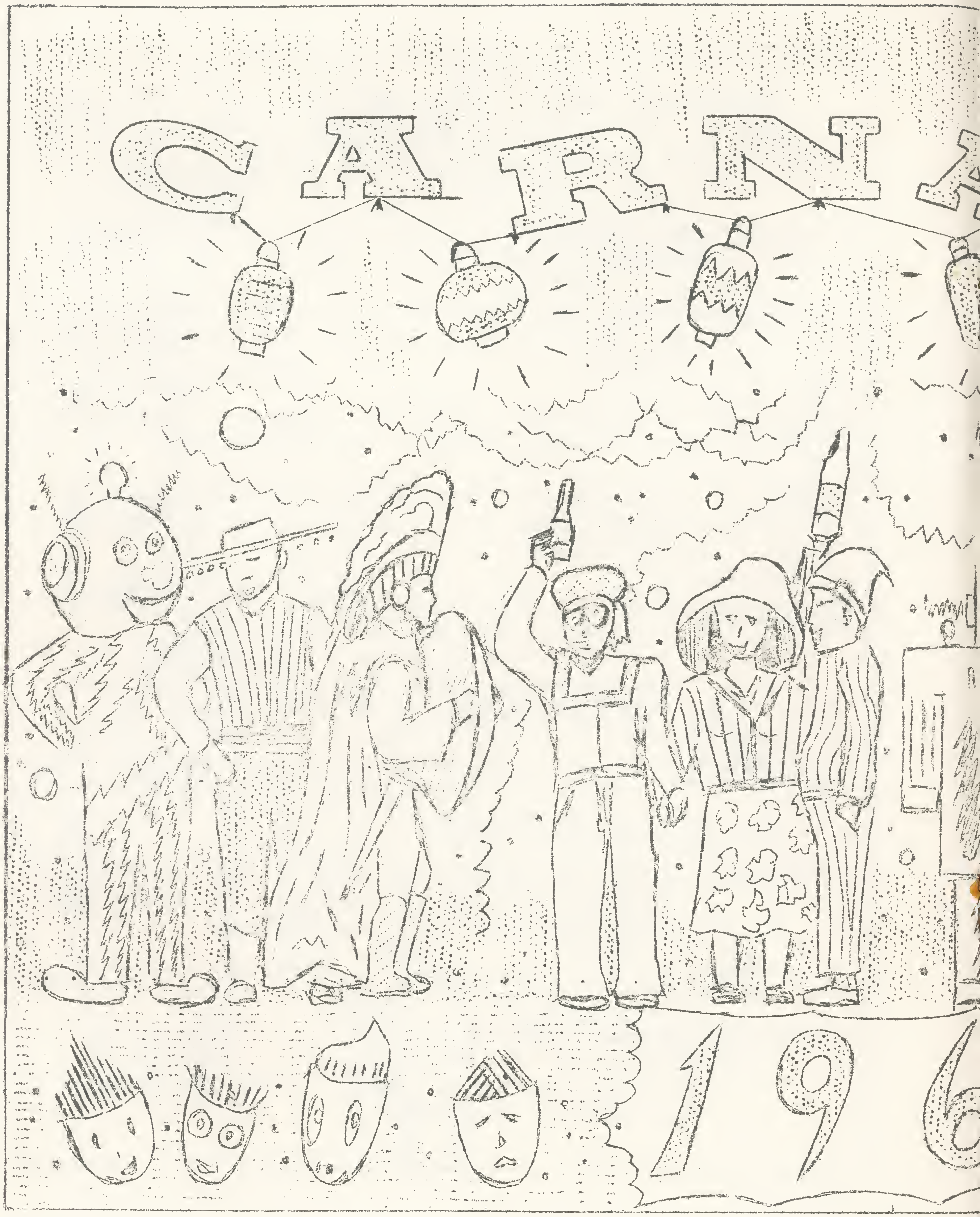
9 februari: In de gymzaal worden de meisjesstemmen flink getraind, zodat ze de volgende morgen als nachtegalen zingen.

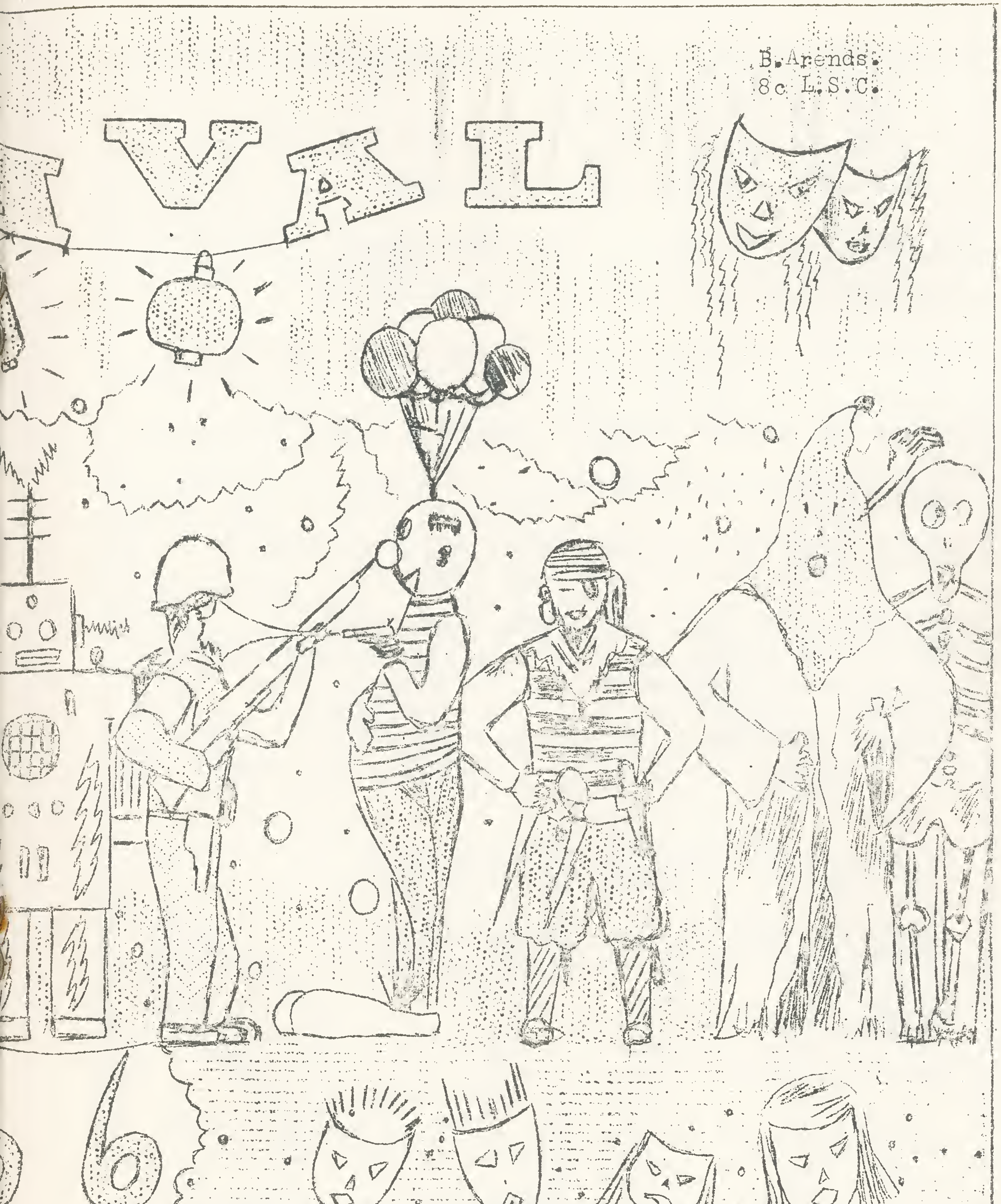
10 februari: Feest van Onze Lieve Vrouw van Lourdes Patrones van onze school. Een heerlijke dag!
's Morgens een plechtige H. Mis. De rest van de dag worden er platen gedraaid en tot slot een film die bijzonder in de smaak viel.

11 februari: Onze eerste schoolfuif. Vele meisjes lopen rond met rolletjes in het haar. Wat zullen ze vanavond schitteren!

19 februari: Namens de Maria Collegianessen wordt meneer Huisken hartelijk gefeliciteerd. We wensen hem nog vele jaren toe in ons midden.

Vertaling: Hij nam de benen.
"He took the feet."
La maisor de pierre grise
"Het huis van Piet Grijs"

CARNA
196

B.Arends.
8c L.S.C.
VAL
6

JOURNAAL LSC

11 Febr. Deze dag wordt in de geschiedenis van het L.S.C. speciaal aangetekend........want vandaag is Fr. Paulus ziek. Gek no??? Hoe is het mogelijk?

Schoolfeest. 'n Succes!! Veel ex-Lasallianen, maar weinig die nu op school zitten; toch is het feest vooral voor jullie. Onze zusjes van het M.C. waren zoals altijd trouw. Muziek uitstekend: Trupialen - Principes - Twinkling Stars.

13 Febr. Kinder Carnaval!! Deed jij ook mee?

14 Febr. Aan al de "enamorados" op school en overal een hartelijk proficiat met "onze" dag.

16 Febr. Welkom aan Fr. Norbertus en Mhr. Bexkens. Fr. Paulus succes op de H.B.S. Gelukkig krijgen we nog een paar lessen van hem.

17 Febr. Verkiezing Jeugdkoningin Aruba.
Mejfr. A. Bruin Tivoli Pabien!!
(Ex-leerling van het M.C.)

18 Febr. Verkiezing Carnavalkoningin Aruba.
Mejfr. G. Fowler. Caribe. Pabien!!

19 Febr. Prinses Christina jarig. Pabien!!
Vrije middag. Lekker lang weekend.

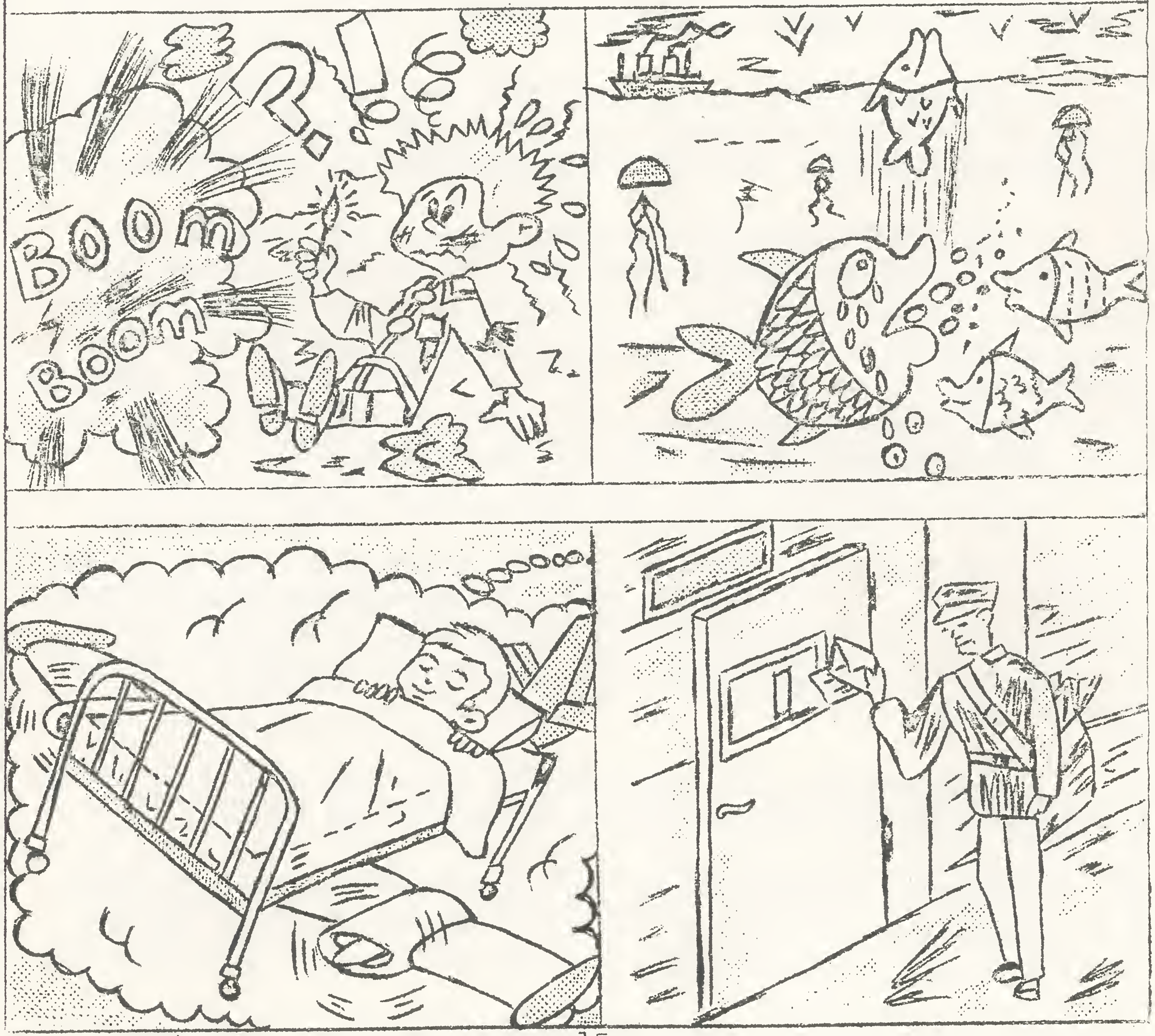
20 Febr. Carnaval!!!
Alles en iedereen is gek.
Lang leve Carnaval Aruba!!!

21 Febr. Weer een lekkere vrije dag om op voorhand uit te slapen.........want morgen gaan we "jump up"......

Oplossing vorig nummer: 1.Crying in the rain. 2.Dreaming.
2. It's all in the game. 4.Slow down.

Oplossingen inleveren voor: 20 maart a.s.

DWALEN DOOR DE STAD

Als je op Aruba in de stad gaat rondlopen, dan betekent dat eigenlijk niet zoveel als elders.... Hier betekent dat alléén maar: lopen in één straat, de "Nassaustraat".

Waar kun je anders gaan? Als je een zijstraat inslaat dan ben je eigenlijk al op weg naar huis. Maar één ding is zeker, als je van het ene eind naar het andere loopt en terug, duurt dat zeker d r i e k w a r t i e r.

Ten eerste loop je op je gemak, met een vriend, en dan loop je maar "om te lopen". Je staat vijf minuten voor elke etalage en kies je geliefde coats, shirts en broeken uit...

Soms ga je een winkel binnen alleen maar om er de mensen lastig te vallen; dan zoek je een paar dingen op, je vraagt hoeveel ze kosten en je zegt dan heel serieus: "Sorry, ik heb maar tien gulden bij me". Maar als je dan pech hebt, zeggen ze je, dat je het voor "deze keer" ook voor tien gulden kunt krijgen.... dan moet je zelf maar zien om je uit die hachelijke toestand te redden.....

Onder het wandelen ontmoet je af en toe eens een vriend of vriendin, waarmee je ook weer vijf minuten bezig bent; na nog veel etalage-gekijk en babbeltjes hier en daar kom je dan aan het andere eind; hier sta je dan nog een tijdje naar de voorbijgangers te kijken en de terugreis vangt weer aan.......

De terugreis gaat met dezelfde snelheid en met de nodige tussenlandingen, maar nu langs de zuidelijke route.

Ongeveer halverwege ga je een cafeetje binnen om iets te gebruiken; voor één pepsi heb je zeker vijftien minuten nodig om het op te drinken..... en dan stap je maar weer op,

....en over ee n kwartier ben je weer aan het eind punt. Daar sta je dan weer op je gemak zo'n twintig minuten, voordat je weer met je reis begint, maar nu eerst via de zuidelijke route om dan weer langs de noordelijke route terug te keren.

Wanneer je dit heerlijke geslenter moe bent, ga je naar huis om de volgende dag weer met je goed-bevallen-reis te beginnen.

Zo zijn er mens en, die dat jaren aan één stuk volhouden maar ikzelf -ee rlijk gezegd- had er de eerste keer al genoeg van........

E. P. (10 B)

P. S. (Red.) Onze "Huis werkgevers" zullen nu wel met de volgende gedachten zitten:
- Hoe.. spelen ze het toch nog klaar om..... te slagen....
- Zouden we dan tóch niet wat meer huiswerk geven..........

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

ANECDOTE ANECDOTE

Vermoeide corrector: (door de telefoon) Ik heb hier twee blaadjes van jouw klas waar geen naam op staat. Weet jij misschien welke jongens van jouw klas geen naam hebben?

Collega: Neen, het spijt me, maar ik kan je niet helpen. Ik heb toevallig de namenlijst van mijn klas hier voor me liggen. Maar ik zie niemand die geen naam heeft. Vraag het de jongens morgen zelf maar eens; die weten zeker of ze een naam hebben of niet.

Corrector: Dank je. Bedankt voor die hint. (Peinzend: Vreemd dat die man niet weet wie van zijn leerlingen geen naam heeft. Het schooljaar is nu al ongeveer zes maanden bezig. Waarschijnlijk is hij wat vermoeid..... De vacantie is ook al weer zo "lang" voorbij.....

(Ingezonden door een leraar)

Geen Inspiratie

Op sterk aandringen van de kant van de redaktie en ook vanwege een zekere vroeging van mijn kant, besluit ik in een opwelling om maar weer is naar mijn trouwe ganzeveer te grijpen.

Ik ben opgeruimd en vol goede moed. Waar zullen we het deze keer over hebben? Over kostscholen? Ik zit niet op een internaat, dus dat gaat alvast niet. Toch wel jammer, maar afin. De redaktie heb ik maar pas een keer met een bezoek vereerd, kunnen we ook wel laten vallen dus. Nou ja, zo erg is het nu ook weer niet: ze kunnen mijn kritiek best missen. Niet dat ik me er iets van aantrek, hoor, dat niet. Maar toch.

Komaan, wat zit ik hier nog verder te mediteren: ik moet een onderwerp zien te vinden, een onderwerp waar ik over schrijven kan, waar ik over schrijven kan als een "meester". Waarmee ik de lezers en lezerressen van B.D.K. door mijn frapante stijl (ons Colegio, wat?) a.h.w. in boeien kan slaan.... Sst. Niemand heeft me toch gehoord? Ze moesten een weten, dat ik eigenlijk maar een doodgewone opschepper ben. Neen, gelukkig, niemand in de buurt.

Hm... Kwestie Vietnam dan maar? Kom nou, laat ik nou niet doen alsof ik er iets van afweet. Als het op politiek van het eerste plan aankomt, heb ik er toch geen kaas van gegeten. Ook al van de baan dus.

Blijft niet veel over, wel? De School? Komaan, ik ben toch niet meer op school. Ik zit op het Colegio (ahum). Maar wat zwam ik toch. Ik moet toch wel iets kunnen vinden. Een boom gaan opzetten over de aspecten van de ruimtevaart? (een boom op schrift, zeker) Bovendien, snappen doen ze het toch niet, de uilskuikens.

"Tut, tut, niet zo hoog van de toren blazen jongeman (of moet ik zeggen verwaande kwast), een beetje meer bescheiden kan het ook wel, hoor." Dat was de stem uit mijn binnenste. Moet ik me daaraan storen? Eenvoud siert de mens, toe maar. Toch begin ik te geloven, dat ik een beetje blasé wordt.

Maar nu begin ik mijn geduld te verliezen. Overigens zij opgemerkt, dat ik niet zo gauw mijn geduld verlies. Daar is wel wat voor nodig, al zeg ik het zelf. Ik zou het zó willen stellen, dat ik toch wel een, hm... nou, vooruit dan maar, dat ik over het algemeen toch wel een evenwichtje natuur bezit. Bezit ik misschien ook nog een heldere oogopslag, waarmee ik in een oogwenk mijn hele omgeving op zijn waarde kan taxeren? Neen, toch maar niet. Nooit teveel van het goeie willen hebben... O zo.

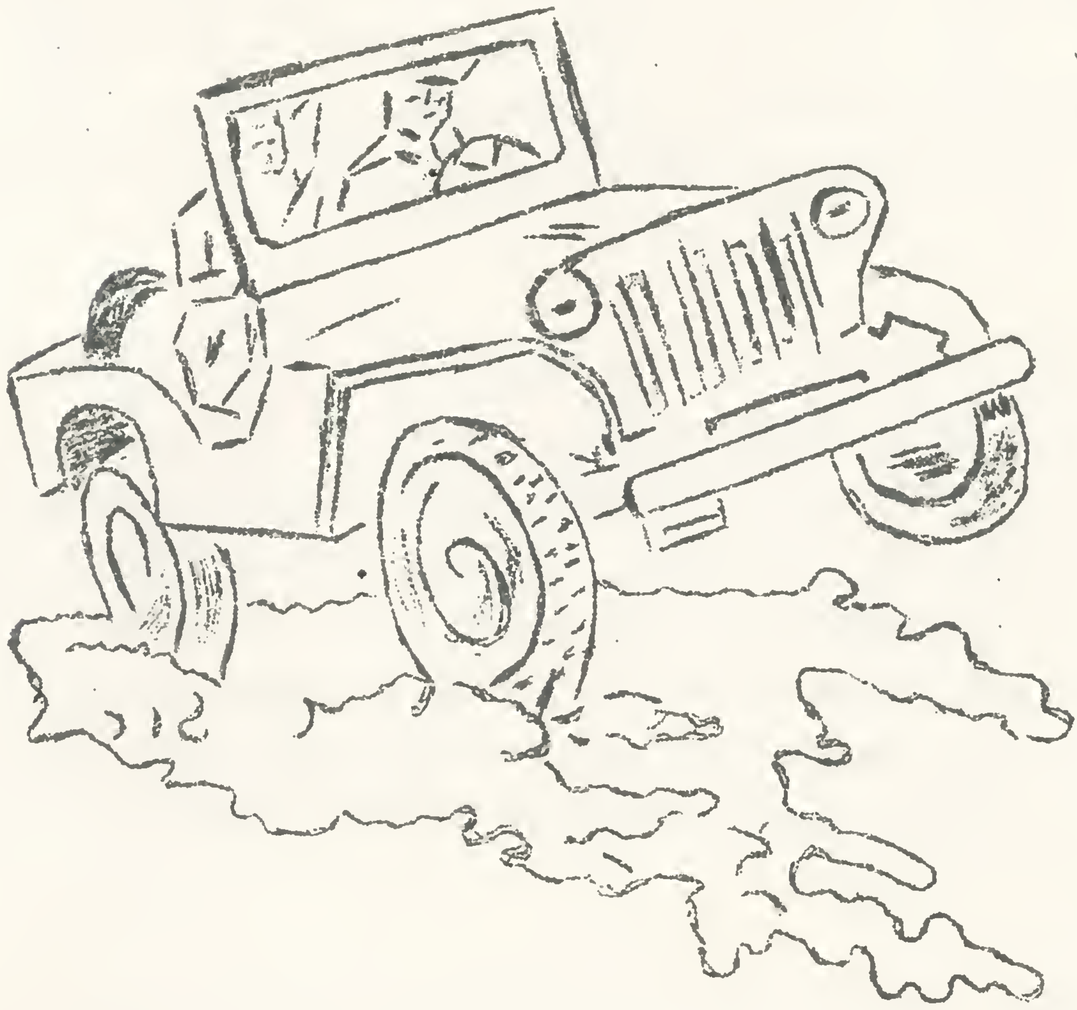
"Opschepper. Pendante vent. Als je toch zoveel goede eigenschappen hebt, waarom kom je dan niet op een onderwerp als jouw bijdrage voor B.D.K.? Waarom niet? Nou dan?" Dat was alweer die stem uit mijn binnenste. Moet ik hem nou het zwijgen opleggen of niet? Ik begin mezelf te verfoeien. Bovendien, wat zal de redaktie zeggen, als ik met hangende pootjes terugkom, zonder onderwerp, met alleen een paar onbenullige zinnen op papier?

Toch maar de redaktie weer eens onder schot nemen? Ze zien me al aankomen:"Hoe komt ie alweer op zo'n origineel idee? "En ik voor aap staan, zeker. Dan maar geen onderwerp. Ik vertik het, me nog langer suf te moeten piekeren. Ik heb er tabak van. Geen inspiratie deze keer. Basta.

Silvio Emerencia Col. Ar.

Antwoorden op school: (niet op het Colegio Arubano hoor!)
- Tu dois monter jusqu'à la cime: Je moet tot de top DALEN.
- Le soldat grimpa sur l'arbre: De soldaat SPRONG op de boom.
- Wij eindigen, wij vergeten: Nous finons, nous oublissons...

JEEP

Een "JEEP" is een kleine legerauto van Amerikaanse afkomst, maar nu in vele landen in gebruik.

Vreemde naam heeft dit voertuig, niet-waar?

Die naam is tijdens de tweede wereldoorlog ontstaan.

Tijdens deze oorlog hadden de Amerikanen behoefte aan een kleine auto, die ze voor allerlei doeleinden konden gebrui-ken. Die auto nu kreeg de naam "General Pusrose Car", wat natuurlijk dikwijls afgekort werd tot G. P. Hieruit ontstond al gauw de naam "jeepy", en hieruit weer "jeep".

ingezonden door H v.d. K. 10b LSC.

xoxoxoxoxoxoxoxoxoxoxoxoxo

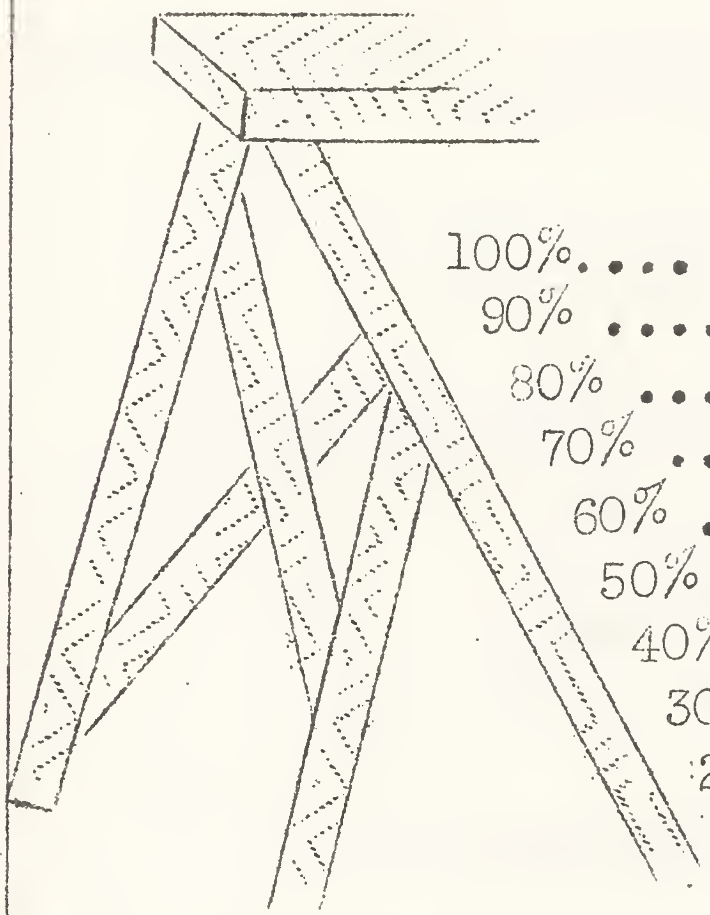
Een jongetje komt niet-erg-goed-gewassen op school.

De juffrouw zegt: Maar jongen toch, je hebt je niet goed gewassen. Ik kan precies zien wat je vanmorgen gegeten hebt.

- O ja, wat dan, juffrouw? -- Eieren!

- Mis, juffrouw, dat was gisteren.....

LADDER VAN SUCCES

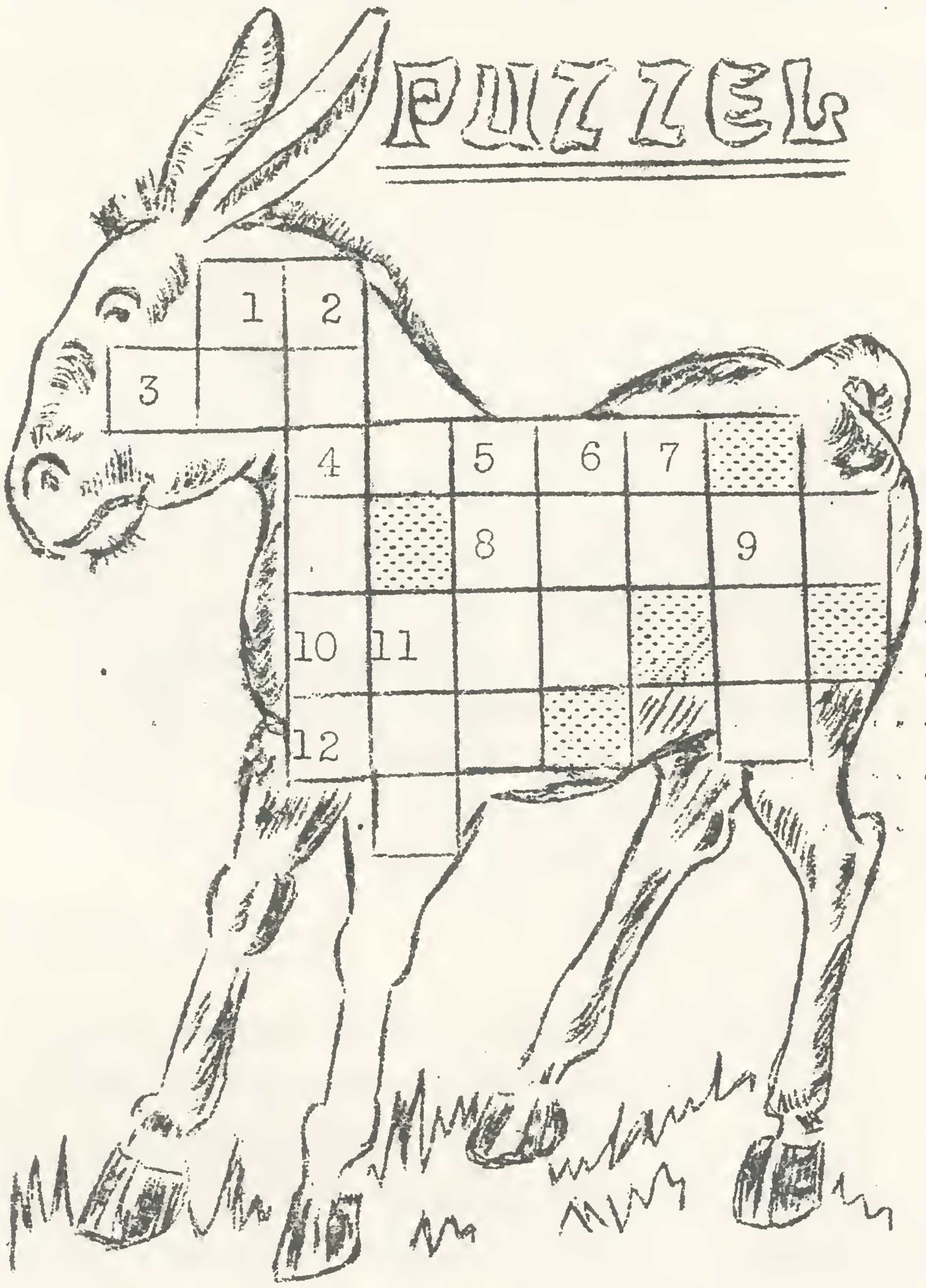
100%.... ik deed het.
90% .... ik wil.
80% .... ik kan.
70% .... ik geloof het te kunnen.
60% .... ik waag het.
50% .... ik geloof het te kunnen wagen.
40% .... ik zou 't misschien kunnen.
30% .... ik wou dat ik het kon.
20% .... ik weet niet hoe.
10% .... ik kan 't niet.

H.v.d.K. 10b LSC

EEN TECHNISCH ADVIES: Wanneer iemand vóór het scheren zijn scheermesje erg bot vindt en hij is buiten bereik van een ander, dat scherper is, kan hij zijn mesje gemakkelijk....slijpen. En dit slijpen gebeurt langs de binnenzijde van een waterglas.... aangezien tandpasta in zekere zin een schuurmiddel is, zal een klein beetje tandpasta aan de binnenzijde van het glas het mesje sneller vlijmscherp maken......

GROETEN VAN EEN TROUW SCHRIJVER EN LEZER UIT NEDERLAND:

Juist te laat voor het vorige nummer kregen we een postkaart van onze vriend CARLOS TRINIDAD, die sinds enige maanden in Den Haag zit en zijn schoolkameraden nog niet vergeten is. Hij vindt het erg koud in "het koude land" en het was in het begin nogal moeilijk om er te wennen. (Het wordt nu lekker warm (?) en we hopen dat het "wennen" ook beter zal worden. Hiermede aan al onze abonnees zijn hartelijke groeten.
Zijn adres is: Carlos Trinidad, Emmastraat 7. Den Haag. Ned.

WINNAAR PUZZEL NO.5.
A. Rincones. 7b. L.S.C.

Puzzel inleveren vóór 20 maart.

Horizontaal:

1. laag water
3. zomergroente
4. klein zuidvruchtje
8. vis
10. nobel
12. opstootje

Verticaal:

1. lengtemaat van 69 cm.
2. die het brood bakt
5. bekend dier, kijk maar eens goed
6. meisjesnaam
7. voorzetsel
9. plukje haar
11. deel van het schip

(-)-(-)-(-)-(-)-(-)-(-)-(-)-(-)-(-)-(-)-(-)-(-)-(-)-(-)-(-)-(-)

Eventjes lachen:

Dokter: Mevrouw, U bent dikker geworden en niet zoweinig ook. Hebt U zich aan het dieet gehouden, precies gegeten wat ik heb voorgeschreven?
Patiënt: Alles dokter.
Dokter: En niets meer?
Patiënt: Niets dokter, behalve natuurlijk mijn gewone maaltijden.

Javder Sneek 7b. L.S.C.

HARDWARE STORE

E E R S T E K W A L E T E I T

G E R E E D S C H A P P E N

ALLE HARDWARE ARTIKELEN HANG - SLUITWERK - VERF . . .

Wilhelminastraat Nr. 40

Boekhandel Mariska

verstandige mensen, die

OP DE CENTEN LETTEN, DOEN HUN

I N K O P E N B I J :

JONGENSBOEKEN

Mariska

ALLE SCHOOL-

EN KANTOORBEHOEFTEN

TEGEN

L A G E R E

PRIJZEN

MEISJESBOEKEN

Neme

MEER AUTO VOOR UW GELD

MAAKT VRIJBLIJVEND

EEN PROEFRIT

IN EEN VAN ONZE

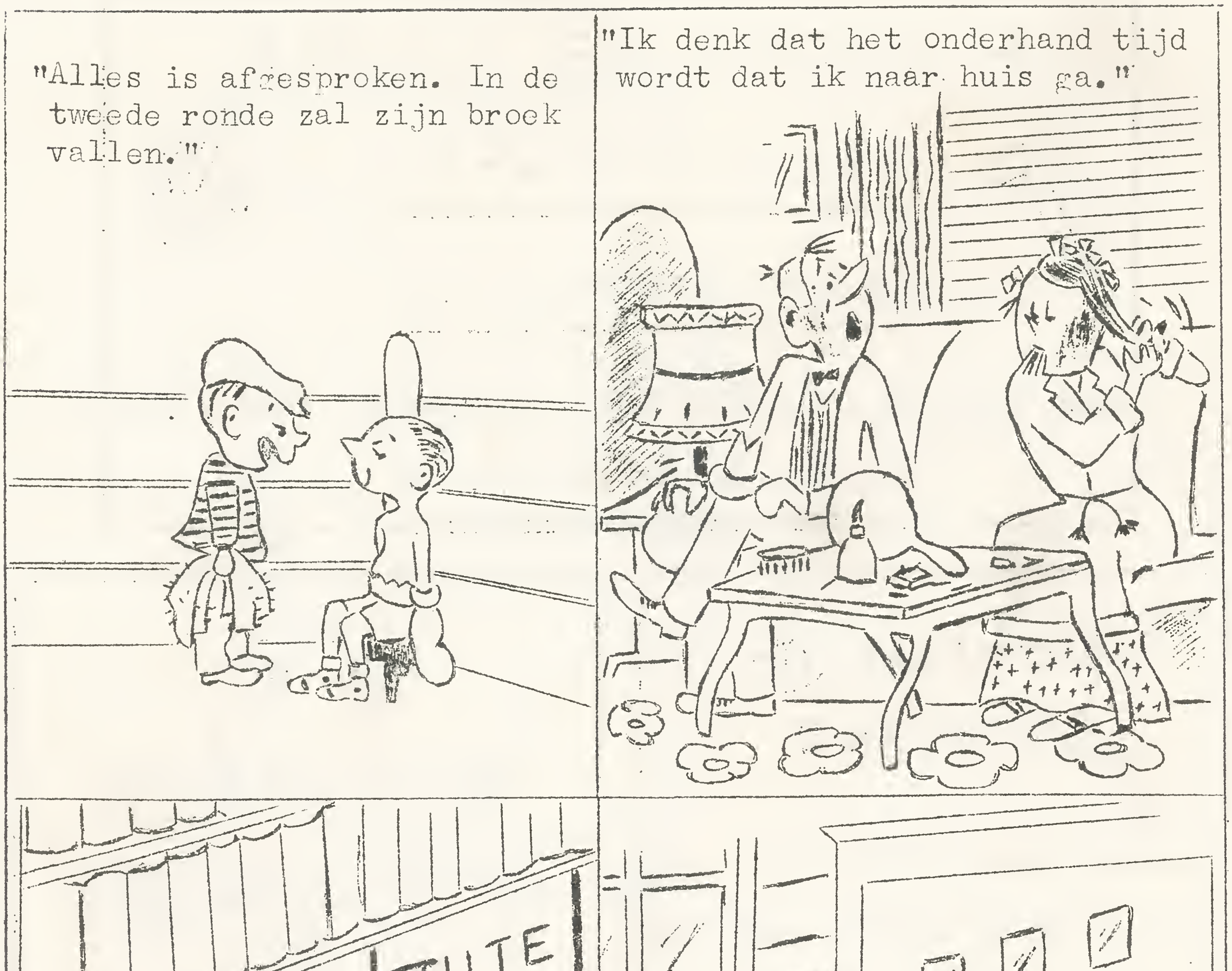
F O R D PRODUKTEN

Ford

Neme Import

Emport Co, Inc.

Telefoon: 1840

"Alles is afgesproken. In de tweede ronde zal zijn broek vallen."
"Ik denk dat het onderhand tijd wordt dat ik naar huis ga."
STILTE
"Hier staat het... ...SEX."
HAPPY BIRTHDAY TO DADDY